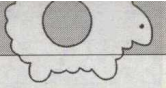

ÇOCUK

KABORÜKO

Klasik müzik uzakta bir şehir mi?

GÖRKEM YELTAN

gorkem@yeltan.com

Neden klasik müzik bize bu kadar uzak? Klasik müzik hakkında bir şey bilmiyoruz. İnsan bilmediği bir şeyi sevebilir mi? Ozan Tunca'nın yazdığı 'Evde-Arabada-Her Yerde 60 Dakikada Klasik Müzik' adlı kitapta tüm bunların cevabını bulabilirsiniz

Çocuklara Klasik müziği tanıtan hatta çok sevdiiren Emir Gamsızoğlu ve Memet Ali Alabora uzunca bir süredir 'Notada Yazmayanlar' adlı altında program yapıyorlar.

Türkiye'nin birçok yerinde yaptıkları bu programı, bir süredir de İş Sanat'taki çocuklarla gerçekleştiriyorlar. Adı: 'Çocuklar İçin Notada Yazmayanlar'. Bu program aslında herkes için. Ben her gidişimde çok eğleniyorum. Her seferinde tekrar tekrar gitmek istiyorum. Ola ki bir konseri kaçırırsam da çok üzülüyorum. Aslında, 'Notada Yazmayanlar' çok eski. İkisinin bu isimle bir araya gelmelerinin yanı sıra, dergide ve radyoda benzer temalı çalışmaları vardı. Ben onlarda da çok eğlenir ve hiçbirini kaçırmazdım. Konu: Klasik Müzik. Klasik müzikte de eğlenilir mi canım, demeyin. Esas konu klasik müzik ise, Memet Ali Alabora ve Emir Gamsızoğlu klasik müziği dillerine dolamışlarsa, jülide Canca (Viyolonselci) ve Deniz Toygür (Kemancı) onlara eşlik ediyorlarsa çok çok eğlenilir. Çaktırmadan bir sürü bilgi edinilir, 'Klasik

müzik mi, biz bu parçayı biliyoruz, biz bu ninniye de biliyoruz' denilir, güzel güzel bu konserden ayrılıp, yeni konser ne zaman olacak diye beklenir.

Merakısına not: En yakın konser, 12 Nisan'da, İş Sanat'ta.

Klasik müzik ve çocuk deyince, bir eser geliyor hemen aklıma: Peter ve Kurt. Sergei Prokofiev'in müziğinin eşliğinde hazırlanan bu filmde; Kirstie Alley, Lloyd Bridges, Ross Malinger oynuyor, Chuck Jones'un karakterleri ile Peter ve Kurt adeta canlanıyor ve hafızalarımıza kazınıyordu.

Kısacık bu filmi de, konser süresi ile sınırlı tutulan 'Çocuklar İçin Notada Yazmayanlar'ı da andıktan sonra bugün Kaborüko'daki kitabımıza değinebiliriz. Bilmem kaç dakikada bilmem ne, basit yoluyla felsefe tarzı kitapları pek sevmem ve onlara karşı önyargılı davranırım. Acele acele bir şeyler anlatılıyor, alalede bir şeyler yapıyor gibi gelir bana.

Sanki felsefeyle ilgili bunca okuma yapanlar aptaldır da bu kısacık kitapları okuyanlar herkesten daha çok felsefe bilecekler gibi davranırlar çünkü. *Evde-Arabada-Her Yerde 60 Dakikada Klasik Müzik* adıyla Boyut Yayın Grubu'ndan çıkan, Ozan Tunca'nın yazdığı kitapta (kitapta bir de cd var) ise

bahsettiğimiz bu eserlerden ayrılan bir tatlılık var. Sadece ismi böyle bir saçmalığı çağırıyor çünkü isim, sadece konferansların 60 dakika ile sınırlı tutulmasından yola çıkılarak konulmuş.

Ben olsam, hızlı bilgi almaktan çok, tekrar tekrar dinleyebileceğim ya da okuyabileceğim, bu pek fazla yerde rastlanmayan bilgileri toparlayıp, benden küçüklere ya da klasik müziği tanımayanlara bilgi vermek için kullanırım bu kitabı. Önce bilmediğim detayları öğrenir ve çocuğumla birlikte bu tip bir yolculuğa çıkarırım mesela. Nerede alkışlanmalı sorusunun cevabı, konsere nasıl hazırlanmalı, konser salonları,

nasıl giyinmeli gibi sorulara verilen cevaplar bu konuda doğru düzgün pek bir kaynak bulunmadığı için faydalı olabilir. Hele bilginin paylaşılma tarzı eğlenceli bir biçime dönüştürülürse.

Ozan Tunca'nın kitabında yer alan, 'Klasik Müziği Nasıl Dinleyelim?' konferansından sonra elde edilen notlara takılıyor gözüm. 'Neden klasik müzik bize bu kadar uzak, neden yaşamlarımızda önemli bir yer edinmiyor? Biz klasik müzik hakkında bir şey bilmiyoruz. İnsan bilmediği bir şeyi sevebilir mi?...'

Neden bize uzak diyorsanız, ne kadar yakın durduğumu görmek için, İş Sanat Konseri'ne gidin. Neden yaşamlarımızda önemli bir yer edemiyor diyorsanız, Peter ve Kurt'u izleyin. Neden bilmiyoruz diyorsanız, Ozan Tunca'ya kulak verin. Bugün hemencecik aklıma gelen ve kolay ulaşılacak üç tane misafirimden bahsettim size. İnsan bildiği şeyi de sevmeyebilir elbette ama ben 'Çocuklar İçin Notada Yazmayanlar'a gittiğimde; sevmeyenini görmedim.

